

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Arhip
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, Iu. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-665/17

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnari Oleg împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 09 septembrie 2015 Botnari Oleg s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului IGP nr. 607 ef. din 14 august 2015 cu privire la sancționarea disciplinară și concedierea din poliție, restabilirea în funcția de șef al Serviciului de gardă al Statului major al Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială „Fulger” a IGP, obligarea recalculării și achitării salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă absenței forțate de la serviciu, compensarea prejudiciului moral estimat la suma de 70 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a relevat, că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 607 ef. din 14 august 2015 a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție din funcția de șef al Serviciului de gardă al Statului major al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a Inspectoratului General al Poliției, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea costului restant al echipamentului, fiindu-i imputată încălcarea art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, art. 26 alin. (1) lit. c) și art.47 alin. (1) lit. k) al Legii nr. 320 din 27

decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și pct. 13 al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, încălcările pretinse a fi materializate în absența de la serviciu fără motive întemeiate în perioada 06-22 iulie 2015, precum și din 05.08.2015 până în ziua emiterii ordinului.

Consideră, că ordinul nr. 607 ef. din 14 august 2015 este neîntemeiat, ilegal și pasibil anulării, evidențiind următoarele.

În partea descriptivă a ordinului vizat se pretinde că, în cadrul efectuării anchetei de serviciu inițiate pe faptul lipsei nemotivate de la serviciu s-a constatat, că la data de 08 iunie 2015 Botnari Oleg a depus un raport către comandantul BPDS „Fulger” cu privire la acordarea concediului ordinar pentru anul 2014 începând cu data de 22 iunie 2015. În aceiași zi raportul în cauză a fost vizat de Comandantul BPDS „Fulger”, colonel de poliție Vasile Ivas, prin care i-a fost acordat concediu pe termen de 14 zile.

La data de 19 iunie 2015 comandantul BPDS „Fulger” a emis ordinul nr. 34 ef., prin care i-a acordat concediu de odihnă anual plătit de 14 zile calendaristice începând cu 22 iunie 2015 până la 05 iulie 2015.

Potrivit raportului cu privire la acordarea restanței de concediu pentru anul 2014, a solicitat acordarea integrală a restanței de concediu care la acel moment constituia 40 de zile calendaristice.

Necesitatea plecării în concediu a avut drept scop deplasarea după hotarele țării pentru a primi un curs de tratament medical în legătură cu agravarea stării sănătății, fapt confirmat prin decizia consultativă din 02 iulie 2015 eliberată de Policlinica Ministerului Afacerilor Interne.

Anterior deplasării la tratament, prin concluzia medicală nr. 196 din 23 aprilie 2015, în legătură cu agravarea stării sănătății a fost eliberat de la efort fizic și pregătire tactică pentru perioada 23 aprilie - 23 iunie 2015.

Faptul aflării la tratament în perioada 06 iulie-17 iulie 2015 este demonstrat prin certificatul nr.25 din 17 iulie 2015, eliberat de centrul medical „Andros” din or. Truscaveț, Ucraina.

Potrivit vizei comandantului BPDS „Fulger”, i-a fost acceptată acordarea integrală a restanței concediului pentru anul 2014, care constituia 40 zile, iar ordinul nr. 34 ef. semnat de subalternul comandantului BPDS „Fulger”, șeful INI a IGP din 19 iunie 2015 nu i-a fost prezentat pentru cunoștință.

Indică reclamantul, că de fapt, în perioada indicată se afla în concediu medical și nu în concediu de odihnă după cum se menționează.

Faptul aflării în concediu medical este demonstrat și prin certificatele de concediu medical eliberate pentru perioada 22 iulie - 26 august 2015, cu prelungirea tratamentului. Argumentul precum că i-au fost planificate 14 zile calendaristice pentru concediu în luna iulie 2015 nu poate fi reținut, or anterior a solicitat acordarea restanțelor la concediu pentru anul 2014.

Invocă, că dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toți angajații și nu poate fi obiectul unei cesiuni, enunțări sau limitări, iar orice

înțelegere prin care se renunță, total sau parțial la acest drept este nulă.

A notat, că concediul de odihnă anual poate fi acordat integral sau, în baza unei cereri scrise a salariatului și poate fi divizat în părți, una dintre care va avea o durată de cel puțin 14 zile calendaristice. Concediul de odihnă anual se acordă salariatului în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) emis de angajator, care are obligația de a lua măsurile necesare pentru ca salariații să folosească concediile de odihnă în fiecare an calendaristic, iar durata concediilor medicale nu se include în durată concediului de odihnă anual.

La fel a accentuat, că nu se admite concedierea salariatului din funcție în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii. De-a lungul activității în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne a fost de nenumărate ori menționat, nu are sancțiuni disciplinare, iar motivele aplicării sancțiunii disciplinare atât de aspre în lipsa cărorva abateri nu sunt clare. Or, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

A relevat, că nu poate fi considerat temei de concediere absența datorată unor circumstanțe obiective, independente de voința sa, și anume îmbolnăvirea.

Deși nu a prezentat certificat medical, se constată cu certitudine că a fost bolnav, motiv pentru care era inadmisibilă concedierea sa în perioada aflării în concediu medical sau în concediu de odihnă anual.

Ordinul contestat i-a cauzat atât prejudiciu material prin lipsirea de surse financiare în perioada de boală, cât și prejudiciu moral prin eliberare ilegală din funcția deținută și aplicarea ilegală a unei sancțiuni disciplinare, urmare a căror fapte starea sănătății i s-a înrăutățit considerabil.

Totodată, relevă, că acțiunile respective i-au cauzat frustrări, i-au lezat onoarea și demnitatea în fața subalternilor. Susține, că a suportat cheltuieli materiale considerabile în legătură cu vizitele la medici și procurarea medicamentelor prescrise.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul Botnari Oleg a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând suplimentar anularea ordinului nr. 775 ef. din 05 noiembrie 2015 (f.d.144-f.d.145, volumul I).

În susținerea acestei solicitări a invocat, că prin ordinul nr. 775 ef. din 05 noiembrie 2015 s-a modificat și completat ordinului IGP nr. 607 ef. din 14 august 2015, prin care la punctul 1 al ordinului IGP nr. 607 ef. din 14 august 2015 sintagma „precum și din 05 august 2015 până în prezent” s-a exclus, ceea ce demonstrează odată în plus că angajatorul și-a recunoscut încălcarea legislației la emiterea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea depusă de Botnari Oleg, a fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 607 ef din 14 august 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul BPDS „Fulger” a IGP al MAI, colonel de poliție Botnari Oleg Ion” și ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 775 ef din 05 noiembrie 2015 „Cu privire la modificarea și completarea

ordinului IGP nr. 607 ef din 14 august 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul BPDS „Fulger” a IGP ai MAI, colonel de poliție Botnari Oleg Ion”. A fost restabilit Botnari Oleg în funcția de șef al Serviciului de gardă al Statului major, al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a Inspectoratului General de Poliție. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Botnari Oleg salariul pentru absența forțată de la muncă, în perioada 29 august 2015 - 07 noiembrie 2016. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Botnari Oleg suma de 8 205 lei cu titlu de compensarea a prejudiciului moral. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Botnari Oleg suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d.222, f.d.229-f.d.234, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016 (f.d. 51-61, volumul II).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 mai 2017 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond incorect au apreciat probele, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile instanței de apel și instanței de fond sunt neîntemeiate și pătinoare.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10.03.2017 (f.d. 63, volumul II), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră declarat în termen.

La data de 02 iunie 2017 intimatul Botnari Oleg a prezentat o referință pe marginea cererii de recurs, solicitând declararea acesteia inadmisibilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță